

ПРОТОКОЛ

№ 258

гр. Сливен, 12.02.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, V СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анна К. Димитрова

Съдебни Д. К. Андонова П.

заседатели: Щ. В. Т.

при участието на секретаря НЕДЕЛИНА М. БОЖИЛОВА и прокурора М. Ст. В.

Сложи за разглеждане докладваното от Анна К. Димитрова Наказателно дело от общ характер № 20232230200458 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

За РП-Сливен, редовно призована, се явява прокурор М. В..

Подсъдимия с пор. № 2, редовно призован, се явява лично и с адв. М. от АК-Стара Загора, надлежно упълномощен.

Граждански ищец с пор. № 3, редовно призован, не се явява. Вместо него се явява адв. Х. М. от АК-Стара Загора, надлежно упълномощен.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. М.: Да се даде ход на делото.

Адв. М.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че в днешното с.з. не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото.

Делото е във фаза на съдебно следствие.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото справки за актуално състояние на всички трудови договори изпратени от „ПИНН –АУТО“ ООД, заповеди за прекратяване на трудово правоотношение, както и трудови договори на подсъдимия

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча други доказателства по делото.

Адв. М.: Няма да соча други доказателства по делото.

Адв. М.: Няма да соча други доказателства по делото.

На основание чл.283 от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** като доказателства по делото всички писмени материали, съдържащи се по ДП № 93/2018 г. по описа на РУ-Твърдица, които ще се ползват при постановяване на присъдата.

СТРАНИТЕ: Нямаме възражения по писмените доказателства от досъдебното производство.

Съдът счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ХОД на УСТНИТЕ

С Ъ Д Е Б Н И П Р Е Н И Я:

ПРОКУРОРЪТ: Г-жо съдия, поддържам обвинението спрямо подс. Г. във вида в който му е предявено. От събраните по делото доказателства считам, че безспорно и категорично се установява, че подсъдимият е осъществил от субективна и обективна страна състава на престъплението към което е привлечен към наказателна отговорност. По несъмнен начин се доказва както авторството така и неговия механизъм. Обвинението считам, че се доказва и от показанията на свид. С. М., С. М., Б. З., П. С., както З. З. и К. З., които моля да кредитирате изцяло като логични, взаимно свързани и последователни. По делото няма данни които да будят съмнения относно тяхната обективност и безпристрастност или да сочат за наличие на мотив да набедят подсъдимия за престъпление, което не е извършил. Действително при някои от показанията бяха налице известни разминавания, което е нормално предвид изминалия дълъг период от време. Но след прочитането на показанията дадени на ДП считам, че тези разминавания са били изяснени. Относно показанията на свидетелите Н. П., С. Р. и Н. К. считам, че същите следва да бъдат ценени много внимателно, тъй като тези свидетели са в близки отношения с подсъдимия и в този смисъл биха могли да са пристрастни, същевременно с това те не са преки свидетели на извършеното престъпление, а преразказват твърденията на подсъдимия. Единствено те са лицата, които сочат за лице с името г. с прякор Спринтера, посочват данни за него, включително къде живее. Въпреки това лицето не е установено и открито и то при положение, че са извършени съвместни действия от служителите, както на РУ- Твърдица така и на РУ-Казанлък и това основателно разколебава версията на подсъдимия за изобщо съществуването на такова лице както и затова, че е закупил вещите чрез него. Що се отнася до обясненията на подсъдимия, същите са в пряк способ за осъществяване правото му на защита, посредством излагане и обосноваване на защитна оневиняваща версия и за това моля да ги приемете, като негова защитна теза целяща оневиняването му, а не разкриването на обективна истина. Ще Ви моля да признаете подсъдимия за виновен, като предлагам наказание лишаване от свобода за срок от една година, което да отложите за изпитателен срок от 3 години.

Адв. М.: Уважаема госпожо съдия, считам, че събраните доказателствени източници в хода на съдебното следствие биха Ви мотивирали да приемете, че подсъдимият е извършил престъплението за което е предаден на съд. Няма да се спирам в такава дълбочина и последователност, както беше представителят на държавното обвинение, а само ще акцентирам на няколко момента, които са ме впечатлили с оглед защитната теза. Допуснатите и разпитани като свидетели лица, които бяха поискани от защитата, на практика не внасят никаква конкретика по отношение на престъплението за което Г. е предаден на съд, те излагат гледна точка и акцентират на лице с неустановена самоличност и излиза така, че единствено само подсъдимото лице и самите свидетели са го виждали и могат да го разпознаят по лице. Нещо повече, че свидетелските показания на всяко едно от тези лица сочеше, че те са го виждали, но винаги така е било ставало, че било по време на движение, когато те са пътували и се разминават с това лице с неустановена самоличност, който е приет по делото с имената г. - Спринтера. Населеното място с. Е., както и гр. Казанлък не са с мащабите, нито на Пловдив, нито на София и всички се познават и излиза така, че само тези лица познават г. - Спринтера, а никой друг от селото било лице което е наело търговски обект, кафене или пък някой който е в съседство в обекта в който са работили, не го е виждал и поради тази причина не може да каже дали го познават. За частното обвинение това е една защитна теза, която обаче е лишена от основание и не кореспондира с останалите доказателствени източници. Моля подсъдимото лице да бъде признато за виновно и да му бъде наложено наказание в параметрите поискани от РП-Сливен. Моля да бъде уважен гражданския иск, който беше подаден от името на моята доверителка К. З. представляваща ЕТ „З. Б.“ и да ни бъдат присъдени разноските които тя е направила. Моля в този смисъл за вашият съдебен акт.

Адв. М.: Госпожо председател, наистина в хода на процеса направихме всичко възможно да се съберат всички относими доказателства по принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК за да изградите вашето вътрешно убеждение относно казуистиката в този случай. Нито защитата, нито подсъдимият до този момент не са спорили и не отричат факта, че е налице отнемане на чужди вещи, които са открити, както в подсъдимия, така и в неговия бивш работодател в сервиза му, върнати в хода на досъдебното производство. Състава на престъплението обаче изисква за да е то наказуемо деяние, да са изпълнени всички признаци от състава на това престъпление, включително субективното отношение на дееца и неговото деяние. Например по конкретното обвинение същият следва да е съзнавал на първо място, че това е отнемане на вещи от владението на друго конкретно лице и в следващият момент, че това деяние е противоправно, т.е. е извършено без съгласието на това лице, което е останало към онзи момент в неизвестност - извършителя. В случая доказателствата по делото и тяхната съвкупност сочат, на тъй наречената извинителна грешка по чл. 14 от НК, незнанието на фактическите обстоятелства които принадлежат към състава на престъплението изключват умишъла за извършване на това престъпление. Разбира се позицията на обвинението, частното такова и държавното е в интерес да посочи, че определени доказателства не следвало да се кредитират, а дори и релевантни основни принципи на процеса, както и чл. 107, ал. 4 казва, че доказателствата се събират такива

които уличават извършителя на деянието било обвиняем или подсъдим, както и такива които го оневиняват, стига тия доказателства да са били обективни в действителността. Ще цитирам едно Решение 581, което казва, че обясненията на обвиняемия са годно доказателствено средство, което не може декларативно да бъдат отхвърлена, а задължително ценена, заедно с другите събрани по делото доказателства. Също така неправилно изразена теза от държавното обвинение, беше че лицата са в близки отношения с лицата Н. К., С. Р. и Н. К., вярно е, това са бивши колеги и работодатели, подчертавам преди много години на подсъдимия, и едва ли те са заинтересовани от това да изопачат обективната истина, а именно онези факти на които те са станали свидетели. Безспорно е, че те не са станали свидетели на прякото отнемане на вещите, но са станали свидетели на разговор с техен клиент, който те добре познават, подсъдимия и техния работодател и именно в който лицето, което те познават по име и прякор е предложило на подсъдимия маси, пейки, както и вещи от една бензиностанция, която щяла да затваря, а той помагал в разпродажбата на тези вещи. Това лице е било толкова убедително, че е завел подсъдимия до бензиностанцията и му е показал вещите. Тези вещи са му заплатени от работодателя на подсъдимия, тъй като последният не разполагал с пари, след което в него се е насадило, както от самото начало на производството впечатлението, че той е закупил вещи които са му необходими и само следвало да отиде и да си ги вземе. У него е субективното възприятие, че не върши нищо незаконно, тъй като разговорите стават пред свидетели, действията се извършват във съвсем спокойна обстановка, както самият той казва посред бял ден, без да се крие и без да осъществява обичайните характеристики на деянието кражба, което обикновено всеки извършител се старае да остане латентно, без следи и без свидетели. До края на производството това негово субективно усещане, което подчертавам, че не е единствено защитна теза, а е просто теза, обективирана, като доказателство в субективен аспект остава неразколебана, напротив потвърдена е от абсолютно всички изброени свидетели, които държавното обвинение, помоли да дадете вяра и да не кредитирате, защото всички казват колко спокойно той е търсил подготовка да вземе вече платените вещи. В това число е свид. П. П. и ръководителя на подсъдимия е ходатайствал за осигури бус, както и работници които да помогнат в товаренето. Както и останалите от мен изброени от мен свидетели, които сочат как едва ли не и самия работодател е останал в заблудението, породено от едно лице, техен перманентен клиент и занимаващ се със стоки втора употреба, че всички тези вещи са действително изложени за продажба и могат свободно да бъдат превозени. В този аспект подсъдимия Г. действително е останал с убеждението, че той е закупил вещи втора употреба и че на това основание, той необезпокояван заедно с работниците си е отишъл да превози от бензиностанцията до тях и до сервиза в с. Е., предварително уговорените вещи. Това, че лицето Г.-Спринтера не бил открит от органите на разследването, независимо че в хода на разследването самият тогава обвиняем е сигнализирал на органите, че кара с колата след него, направи този въпрос имажинерен, напротив свидетелите дори описаха къде предполагат, че той живее и че са го срещали често, направиха еднозначно описание. Нормално е пет години след деянието през свободните емиграционни процеси, особено в Европа, това лице вече да не е в страната

особено, че се сочи, че същият вкарва вещи от Германия и от Австрия. Едва ли всички тези свидетели, със страх от наказателна отговорност са си измислили съществуването на такова лице, видете ли да оправдаят своя бивш колега. По отношение на писмените доказателства, които изиска съда действително се установи, че С. Р. няма данни за трудово правни работни отношения с този работодател, но както сам той казва „по това време работих на друго място“ описано в ДП, което не пречи съгласно фактическото отношение към този работодател в свободното си време той да е бил и да осъществявал работа при Н. П. в неговия сервиз и действително да е станал свидетел на разговорите, които вече посочих. Ето защо считам и пледирам, че в конкретния казус не се касае за класически вариант за извършване на кражба със съответните квалификации, тъй като субективното възприятие и то доказано с материалите в правото и в хода на съдебното следствие е било у подсъдимия, че не върши нищо противоправно.

Досежно отнетите вещи вече ми се давало възможност да соча, тогава когато едно пострадало лице е юридическо лице или търговец, то достоверно за неговото стоково обезпечаване или стокова липса е онова, което е заведено в търговски книги най-малко на принципа на чл. 55 от ТЗ, както и цялото данъчно и счетоводно законодателство. В случая нямаме инвентаризация, представена която да докаже действително от счетоводните регистри липсата на всички конкретни заявени от пострадалото лице вещи. Безспорен факт е какви вещи са отнети, установено е в протоколите с които са приети вещите в подсъдимия и в сервиза в с. Е., като спорът е за един климатик за който показанията са разнопосочни, дали е бил стенен или колонен. Предвид изложеното Ви моля да признаете подзащитния за невиновен с осн. на чл. 14 от НК, тъй като предвид изключването на умишъл и незнанието на фактическите обстоятелства деянието не е съставомерно наказуемо. По отношение на гр. иск, същият не е доказан по основание и размер, установено е единствено без да се спирам на всички вещи, че са отнети вещите, които са върнати. Това в случаи, че не приемете съображенията ми изложени в защитата, досежно наличието на извинителна бележка. Следва да обърна внимание, че в този случай при възстановени вещи правната квалификация на деянието би била такава по чл. 197 от НК.

Адв. М.: Ще моля няколко момента съдебният състав да ги вземе под внимание тъй като те са провокирани от тезата на защитата. За да се извади теза, че вещите са върнати, които са обект на престъплението това трябва да бъде по инициатива на обвиняемото лице, а не след като по предварителното разследване са предприети служебни действия. Не Г. е изявил желание да ги върне, а след като той е бил потърсен да ги върне, снети са му обяснения и т.н. Следващият момент, че подсъдимото лице отишло да си вземе закупените вещи и нямало нищо необичайно в тази ситуацията. Необичайно е цялостното негово поведение, тъй като всяко едно ДП и всяко едно наказателно дело се явява огледния протокол, това което твърди подсъдимия влиза за вземане и няма нищо общо с неговото поведение което той е имал на бензиностанцията на ЕТ „з. б.“ и съвсем категорично сочат показанията на С. М. и Б. Д., които са казали как вратата е била разсечена, тук не говорим за вземане и за действия а за един брутален взлом. На следващо място претенцията това, че би

следвало да има счетоводни документи на моята доверителка ще посоча, че още на ДП е изготвена съответната експертиза и ние сме се съгласили с оценката, която е дадена тогава и нямаме претенции за нито една стотинка в повече, ето защо Ви моля да приемете, че обвинението е доказано и на това основание бъде уважен гражданския иск и да ни бъдат заплатени разноските които ЕТ „з. б.“ е заплатил за адвокатска защита.

Съдът дава право на **ЛИЧНА ЗАЩИТА** на подсъдимия:

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: Г-жо съдия от ден едно, от деня в който влязоха вкъщи да вземат вещите, до сега, не съм си мислил, че извършвам кражба. Разследващите органи аз ги заведох в с. Е. и им показах, че там разтоварихме останалите вещи. Не знаех, че извършвам кражба, ако знаех че извършвам кражба нямаше никога да отида, посред бял ден – работен ден.

Съдът дава право на **ПОСЛЕДНА ДУМА** на подсъдимия:

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: НЕВИНЕН!

Съдът счита делото за изяснено от фактическа страна и след съвещание обяви диспозитива на присъдата си, като съобщи на страните, че мотивите ще бъдат изготвени в срока по чл. 308, ал. 2 от НПК и им разясни правото на жалба или протест. С оглед постановената присъда съдът счете, че следва да обяви определението си относно взетата мярка за неотклонение.

В случай на жалба или протест насрочва делото пред СлОС.

Протоколът се изготви в с.з.

Заседанието по делото се закри в 15.10 ч.

Председател: _____

Секретар: _____